

DIVERSÀRIUM

Joan Julià-Muné

Al més enyorat dels sinòfils

-Em pots imprimir en una samarreta aquest joc de paraules xinès?
- Oi tant! Què hi diu?

El Quim comença a dir tot un reguitzell de paraules suposadament xineses i que sonen gairebé iguals, posant especial èmfasi en pronunciar vocals i consonants amb diferents entonacions.

Tot seguit es posa a riure, amb un so curt, fet amb la boca petita i amb un tò entre irònic, burleta i maliciós a parts iguals.

A hores d'ara encara no sé que hi deia en aquell coi de joc de paraules xinès.

Betlem Felis

El curs 2008-2009, Quim Minguell va seguir diligentment el primer curs de llengua xinesa que s'impartia a Lleida. Era una de les 22 persones matriculades a la incipient Aula d'Estudis Xinesos de la UdL, moltes de les quals havien assistit al *Curs d'introducció a la llengua i cultura xineses* que la Universitat de Lleida havia ofert des de l'estiu de 1995. Els darrers cursos de *Xinès avançat* —el 2013-14 va ser l'últim al qual va assistir amb regularitat— ja només hi quedaven els set magnífics i

minvant, però amb més ganes i entusiasme que mai. El 18 d'abril passat, amb motiu de la inauguració de l'exposició de pintura *La Xina: llums i ombres* al claustre de les Heures de la UdL, la hi vam dedicar tot rememorant-ne la tenaç entrega i l'inesgotable entusiasme per la *res sinica*. Hi tornem avui quan s'acosta l'inesorable primer aniversari de la seva absència física. Tanmateix, continua entre nosaltres ben viu, amb el seu somriure càlid.

Foto de capçalera: A l'Aula de Xinès de la Universitat de Lleida el 2012. Foto: Arxiu Joan Julià-Muné.

In sinicam memoriam

Ets ben perseverant, sinòfil d'epopeia,
l'any escolat tan prest la fa més remembrada.
Sènior estudiós de la llengua adorada
i rodejat de *péngyou*, udeliana taleia!

No deixes, seduït, eixa abrandada teia;
òndia, ni pensar-hi, la *Quèbú* o retirada!
Fecundes nostra sinologia nounada
i com a timoner de magna patuleia.

La dinastia Ming t'inspira rutilant,
generes belles grafies aquest any Llull,
excel·lint enginyós, talment ver militant.

Naturalitzes teu, entre neguit i orgull,
un quadre o logograma, ben lluny del diletant,
ínclit observador de traços amb bon ull.

(*Lotus Silvestre*, Lleida, 20 de juliol de 2016)

Els mots diuen més del que aparenten, com veurem més endavant.

El Quim era tan obert que sempre et rebia amb un aire fresc i franc, i optimista, alhora que somreia amb una certa complicitat que inspirava confiança i et convidava a actuar en la línia que suggeria. Ja fos per continuar organitzant cursos i contractar nou professorat de xinès, mentre cercava tots els viaranyos possibles per difondre les activitats que des de l'Aula organitzàvem; ja fos per arranjar parelles lingüístiques, amb un tarannà aparentment celestinesc, entre els estudiants xinesos d'espanyol i els components d'aquell primer grup de sinòfils lleidatans aprenents de xinès.

El seu afany extraordinari d'aprendre xinès i de difondre'n l'ensenyament arribava al punt d'intentar organitzar, posem per cas, cursos de cal·ligrafia i, si no ho aconseguia per al grup, se'l muntava per a ell mateix, pel seu compte i risc. Si calia, ampliava els seus coneixements de la llengua oral i escrita mitjançant un curs intensiu a la Xina. I si faltaven mitjans, especialment econòmics, cercava el finançament sota les pedres, i quan topava amb les afortunades, t'hi feia ensopegar. Mai no li podrem agrair prou.

Tot sovint, entre cafè i cafè o en un dinar o altre t'animava a superar les dificultats d'organitzar activitats i li faltava temps per oferir-se a fer de coordinador, amb l'ajut de companyes

i companyes del curs, amb un entusiasme que no defallia. I no l'abandonava ni tan sols en els moments més crítics, com ara quan en l'última conversa, per telèfon, t'agraïa la tramesa d'una publicació i feia plans per a després de la recuperació, que confiava que seria imminent, sense deixar de fer nous suggeriments per endegar activitats de tota mena.

Malauradament, aquells anhels no es van poder fer realitat i ens va haver de deixar, de forma tan prematura com injusta. Tot i així, aclaparats per la impotència i l'aflicció, et recordem que t'enyorem, amic Quim, i que sempre seràs present a les nostres classes de *putonghuà* alhora que ens inspirem en les teves iniciatives, que ja ens hem fet nostres. I és així, i som on som, perquè, com diu el proverbi xinès, sentim que sempre ens has acompanyat i continuaràs fent-ho:

*Si camines tot sol, aniràs més de pressa;
però si camines acompanyat, arribaràs més lluny.*

In sinicam memoriam

Ets ben perseverant, sinòfil d'epopeia,
l'any escolat tan prest la fa més remembrada.

Sènior estudiós de la llengua adorada
i rodejat de *péngyou*, udeliana taleia!

No deixes, seduït, eixa abrandada teia;
òndia, ni pensar-hi, la *Quèbú* o retirada!

Fecundes nostra sinologia nounada
i com a timoner de magna patuleia.

La dinastia Ming t'inspira rutilant,
generes belles grafies aquest any Llull,
excel·lint enginyós, talment ver militant.

Naturalitzes teu, entre neguit i orgull,
un quadre o logograma, ben lluny del diletant,
ínclit observador de traços amb bon ull.

(*Lotus Silvestre*, Lleida, 20 de juliol de 2016)